

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΕΠΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΥΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 Ὀκτωβρίου 2009 ἜΤΟΣ 2ον ΤΕΥΧΟΣ 8ον

Η ΕΙΚΟΝΑ ΠΑΡΙΣΤΑΝΕΙ ΤΗΝ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ !!!!

Η εκπλήρωση του θεμελιώδους καθήκοντος της ομολογίας της πίστεως μας προς τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν δεν μπορεί να συμβαδίζει με ένα πνεύμα ταραχής και πανικού, το οποίο, αν μή τι άλλο, προδίδει έλλειψη πίστεως και απουσία της βεβαιούσης χάριτος εκ της καρδιάς. Η εμβάθυνσις στα σημεία των καιρών και η διαπίστωσις της εγγύτητος των εσχάτων δημιουργεί μια καλή ανησυχία, αποτέλεσμα της οποίας είναι η προσπάθεια για πληρέστερη μετάνοια, ο αποφασιστικώτερος αγών για την υπερνίκησι των θανατούντων ημάς παθών και η καλύτερη προετοιμασία για την είσοδό μας στην Βασιλεία του Εσφαγμένου Αρνίου»

(Ανακοίνωσις Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος).

Η νέα κάρτα ασφαλίσεως ΑΜΚΑ

*του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Ορους,
Αρχιμ. Γεωργίου (Καψάνη)*

(απόσπασμα) .....«Συμμερίζεται η Ιερά Κοινότης την ευαισθησία των πιστών Ελλήνων Ορθοδόξων Χριστιανών, οι οποίοι επ' ουδενί λόγω επιθυμούν να έχουν στην προσωπική τους ταυτότητα, που θα φέρουν πάντα μαζί τους, το σύμβολο-αριθμό του Αντιχρίστου, έστω και υπό την μορφή του γραμμικού συστήματος [...] Προειδοποιεί ακόμη η Ιερά Κοινότης ότι οι Αγιορείται Μοναχοί δεν θα δεχθούν να παραλάβουν τις νέες ταυτότητες, εφ' όσον διαπιστωθή ότι φέρουν το 666» (Ανακοινωθέν ΕΔΙΣ Αυγούστου 1988).

Στο πλαίσιο αυτής της σαφέστατης τοποθέτησεως της Ιεράς Κοινότητος παρατηρούμε τα ακόλουθα:

Η διακήρυξις της Ιεράς Κοινότητος ισχύει και για τον ΑΜΚΑ. Εάν ο ΑΜΚΑ είχε τον αριθμό του Αντιχρίστου, δεν έπρεπε να τον δεχθή κανείς Ορθόδοξος Χριστιανός. Ο ΑΜΚΑ όμως είναι ένας αριθμός που τυπώνεται στην κάρτα ασφαλίσεως με τον γραμμωτό κωδικό CODE 39, ο οποίος δεν σχετίζεται με τον αριθμό 666 και πολύ περισσότερο δεν είναι ο δυσώνυμος αυτός αριθμός. Τουλάχιστον στο σημείο αυτό η Πολιτεία σεβάσθηκε την ευαισθησία του ορθοδόξου λαού μας και δεν περιέλαβε στον ΑΜΚΑ τις προδιαγραφές του ΕΚΑΜ. Εάν συσχετίζουμε τον ΑΜΚΑ με τον αριθμό 666 και δημιουργούμε πανικό, επειδή δήθεν κάθε μορφή γραμμωτού κωδικού εμπεριέχει τον αριθμό του Αντιχρίστου, υπερβάλλουμε και δεν οικοδομούμε κανένα.

Από ποιμαντική πάντως άποψι θα ήταν άκαιρο να ζητήσουμε από τον καθέκαστα συνάνθρωπο μας, ο οποίος έχει λόγους να κινηθή μέσα στην σύγχρονη κοινωνία (θέματα υγείας, παιδείας, μετακινήσεως, δοσοληψιών κ.λπ.) χρησιμοποιώντας τον ΑΜΚΑ, να μη τον παράλαβη και να μη σε δοκιμασίες.

Η παραλαβή του ΑΜΚΑ εν τούτοις δεν καταργεί την καλή ανησυχία μας, την οποία είχαμε τόσα χρόνια και αγωνισθήκαμε κατά του ΕΚΑΜ. Η καλή ανησυχία και τότε και τώρα έχει ουσιαστικό νόημα. Βεβαιώνει ότι τοποθε-τούμεθα σωστά έναντι της ελεύσεως του Αντιχρίστου. Δεν πανικοβαλλόμεθα, αλλά ούτε απαξιώνουμε την προφητεία. Ανέκαθεν οι Χριστιανοί περίμεναν τον Αντίχριστο και συνεδύαζαν την έλευσί του με δύσκολες για την Εκκλησία καταστάσεις, όπως την παρουσία διωκτών του Χριστιανισμού (Νέρων), την έμ-φάνισι και δράσι νέων αιρέσεων (αρειανισμός κ.λπ.), την επέλασι και επικρά-τησι αντιχρίστων δυναστών και τυραννικών καθεστώτων (Ισλάμ, Σταλινικός αθεϊσμός). Αυτές ήσαν οι προδρομικές καταστάσεις, για τις οποίες ο ευαγγελιστής Ιωάννης γράφει:

«και νυν αντίχριστοι πολλοί γεγόνασιν. όθεν γινώσκομεν ότι εσχάτη ώρα εστίν» (Α' Ιω. β' 18). Ο Μέγας Βασίλειος, για να χρησιμοποιήσουμε ένα αυθεντικό παράδειγμα, ζώντας σε μία τέτοια δύσκολη περίοδο παροτρύνει τον εξόριστο Ορθόδοξο επίσκοπο Εδέσσης Βάρση, να υπομείνη καρτερικά την εξορία διότι θα περάση σύντομα, εκτός πια και αν είναι, συμπληρώνει, στα πρόθυρα ο καιρός του Αντιχρίστου, οπότε πρέπει να προσεύχεται να αποσόβηση ο Κύριος τις θλίψεις ή να τους διαφύλαξη άπταιστους εν μέσω των θλίψεων (Μεγ. Βασιλείου, Επιστολή 264).

Η καλή ανησυχία και το ενδιαφέρον των Χριστιανών, καθ' όλες τις περιόδους της εκκλησιαστικής Ιστορίας, για το ότι ο «αντίχριστος έρχεται» (Α' Ιω. β' 18), ήσαν απόλυτα δικαιολογημένα και είχαν την θεμελίωσί τους στον λόγο του Κυρίου, ότι «εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι τω ιδίω, εκείνον λή-ψεσθε» (Ιω. ε' 43), και στην αποστολική παράδοσι (Ματθ. κδ' 25, Μάρκ. ιγ' 14, Β' Θεσ. β' 1-12, Α' Ιω. β' και δ', Β' Ιω. ε', ζ' 3). Η κατηχητική γραμματεία της αρχαίας Εκκλησίας μαρτυρεί ότι μεταξύ των βασικών διδασκαλιών προς τους νεοφώτιστους Χριστιανούς ήταν και η διδασκαλία περί της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου και περί της ελεύσεως του Αντιχρίστου (αγ. Κυρίλλου Ιεροσολύμων, Κατήχησις 15η).

Συνέβησαν όμως ενίοτε παρανοήσεις των αγιογραφικών κειμένων, οι οποίες δημιούργησαν προβληματικές αντιδράσεις των πιστών. Καταστάσεις και γεγονότα πού θεωρήθηκαν σημεία παρουσίας του Αντιχρίστου έχουν περάσει ανεπιστρεπτί, όπως το εξακισχιλιοστό έτος από κτίσεως κόσμου (βλ. αγ. Ειρηναίου Λουγδούνου, Κατά Αιρέσεων, κεφ. 22 και 24) η πτώσις της Ρώμης, η κυριαρχία των Οθωμανών κ.λπ.) και ο Αντίχριστος δεν έχει κάνει ακόμη την εμφάνισί του. Γι' αυτό, όπως γράφει ο άγιος Ιππόλυτος Ρώμης, «αναφανέντος γαρ αυτού δείξει ο καιρός το ζητούμενον» (Περί Χριστού και Αντιχρίστου, 49) και, όπως συμπληρώνει ο Ανδρέας Καισαρείας, «ο χρόνος αποκαλύψει και η πείρα τοις νήφουσι» (Ερμηνεία εις την Αποκόλυψιν, 38).

Το πρόβλημα λοιπόν δεν είναι αν θα παραλάβουμε σε ένα δημόσιο έγγραφο έναν αριθμό, έστω μέσα σε ένα κλίμα ούτως ή άλλως προβληματικό και ενδεικτικό των «σημείων των καιρών», αλλά αν θα τον δεχθούμε ως σημείον προσκυνήσεως του Αντιχρίστου και ως Χάραγμα του, όταν αυτός ο ίδιος έλθη. Υπό την έννοια αυτή ο ΑΜΚΑ, ως αριθμός πού θα διευκόλυνε την Πολιτεία να επιτέλεση το καθήκον της έναντι των πολιτών, είναι ηθικώς και πνευματικώς ουδέτερη (έχουμε βεβαίως ήδη ειπεί ότι είναι προβληματική και επικίνδυνη η αριθμοποίηση στα χέρια τυραννικών καθεστώτων ή στο πλαίσιο της ηθικής ασυδοσίας της εποχής μας). Η παρουσία όμως του ΑΜΚΑ στην ζωή μας μας υπενθυμίζει το

καθήκον μας και μπορεί να είναι το καλύτερο μήνυμα του Θεού σε όλους μας, να εντείνουμε την καθημερινή μας μετάνοια, να προσέχουμε τους εαυτούς μας «μήποτε βαρυνθώσιν ημών αι καρδίαι έν κραιπάλη και μέθη, και μερίμναις βιωτικαίς, και επιστή εφ' ημάς αιφνίδιος η ημέρα εκείνη, ως παγίς γαρ επελεύσεται επί πάντας τους καθήμενους επί πρόσωπον πάσης της γης» (πρβλ. Λουκ. κα' 34-35). Εφ' όσον έλάβαμε εντολή από τον Κύριο να προσέχουμε τα «σημεία των καιρών» (Ματθ. ιστ' 3), και εφ' όσον βλέπουμε ότι η παγκοσμιοποίηση σε πολιτικό, οικονομικό και θρησκευτικό επίπεδο προχωρεί, η αποστασία από το θέλημα του Θεού αυξάνει, και ο πολύς κόσμος ζη σε μία αδιαφορία για την πνευματική ζωή, μπορούμε να ιδούμε τις καταστάσεις αυτές ως «σημεία των καιρών» και να καλλιεργήσουμε την πίστι μας, την μετάνοια μας, την αγάπη μας προς τον Κύριο, και το μαρτυρικό μας φρόνημα. Έτσι θα μπορέσουμε να ετοιμασθούμε για να αντιμετωπίσουμε την πλάνη του Αντιχρίστου, αν πρόκειται να έλθη στις ημέρες μας «ίνα κατισχύσωμεν εκφυγείν ταύτα πάντα τα μέλλοντα γίνεσθαι [τον κατα-τρεγμό του εναντίον της Εκκλησίας], και σταθήναι έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου» (πρβλ. Λουκ. κα' 36) με ελπίδα στην αιώνια ζωή μαζί Του στην Βασιλεία του Πατρός.

Αυτήν την στάσι, η οποία χαρακτηρίζεται από πίστι, ελπίδα και αγάπη, η οποία «έξω βάλλει τον φόβον» (Α' Ιω. δ' 18), είχε συστήσει και η Ιερά Κοι-νότης του Αγίου Όρους με την ακόλουθη διακήρυξι: «Συμμεριζόμενοι την ανησυχία του ευσεβούς πληρώματος της Εκκλησίας συντασσόμεθα με το πνεύμα των προσφάτων ανακοινώσεων της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης και πολλών Ιερών Μητροπόλεων και Ιερών Μονών [...]. Η εκπλήρωση του θεμελιώδους καθήκοντος της ομολογίας της πίστεως μας προς τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν δεν μπορεί να συμβαδίζει με ένα πνεύμα ταραχής και πανικού, το οποίο, αν μή τι άλλο, προδίδει έλλειψι πίστεως και απουσία της βεβαιούσης χάριτος εκ της καρδιάς. Η εμβάθυνσις στα σημεία των καιρών και η διαπίστωσις της εγγύτητος των εσχάτων δημιουργεί μια καλή ανησυχία, αποτέλεσμα της οποίας είναι η προσπάθεια για πληρέστερη μετάνοια, ο αποφασιστικώτερος αγών για την υπερνίκησι των θανατούντων ημάς παθών και η καλύτερη προετοιμασία για την είσοδό μας στην Βασιλεία του Εσφαγμένου Αρνίου» (Ανακοίνωσις ΕΔΙΣ 21.8/3.9.1997).

Αυτή η στάσις μας είναι χρέος αγάπης απέναντι στους εν Αγίω Όρει και εν τω κόσμω αδελφούς μας, οι οποίοι μας ερωτούν για τον ΑΜΚΑ.